

reflex

setmanari d'actualitats

El federalisme és
l'escola que millor
educa per la vida
internacional.

Jaume Bofill i Matas
Divendres 2 Octubre 1931.

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 1'75 trimestre

15 cèntims

SUMARI

EDITORIAL

Una proposició del Senyor Escatllar.

INDISCRESIONES

BOLVES

POLITICA

A propòsit de l'Estatut—

J. F. Carim

OBRERISME

Federació Local o Sindicat Unic?

per E. M. M.

FINANCES

per Borgia

LES LLETRES

Què és l'Amor?

Pilar March

Llibres de Guerra

J. M. Vicens

"Mort"

per Agustina Andreu

SPORTS

Declaració dels senyors Colomer i Sureda.

CINEMA

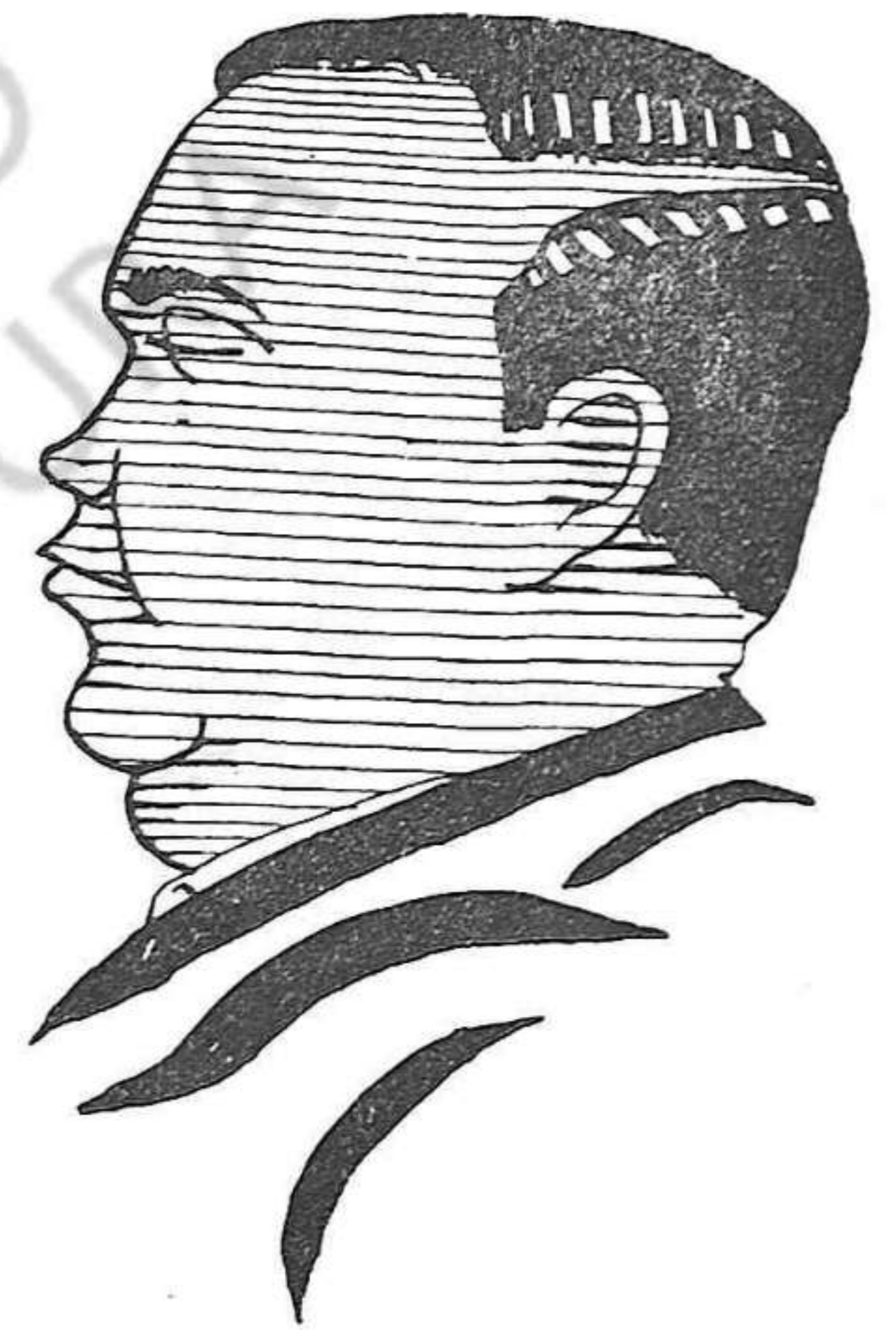
Veritas

T. S. F.

etc. etc.

OLIVA

El popular àrbitre gironí

COLOMER

El campió Peninsular dels
400 metres llisos fa declara-
cions en aquest número

Tant per l'exigència dels principis com pel consell de l'experiència i per fer el sufragi verament popular som partidaris de donar el dret de vot a les dones.

A. Rovira i Virgili

EDITORIAL

Una proposició del Sr. Escatllar

No comprenem com en la sessió que celebrà l'Ajuntament la setmana passada, el regidor senyor Escatllar pogués fer una proposició tan equivocada com fou la de proposar treure la pissarra a on l'Ajuntament hi fa públic els fraus de tots aquells industrials que pretenen augmentar llurs beneficis adulterant la qualitat dels productes que venen o bé traient bona part de la quantitat que legalment correspon per un preu determinat.

La proposició del senyor Escatllar ens semblà situada en uns arguments tan febles i recolzada en un terreny tan fals que a qualsevol ciutadà li hauria estat facilíssim refutar les paraules del ciutadà regidor.

El senyor Escatllar retregué en aquella sessió els sentiments d'humanitat dient que el posar el nom d'un industrial a aquella pissarra podria significar la seva ruïna.

Oh, senyor Escatllar! Es que no és més inhumà l'enganyar als ciutadans que adquireixen els productes alimenticis pagant per ells el preu que se'ls demana? Es que no és mil voltes més inhumà el consentir els possibles mals que poden causar als ciutadans malalts les quantitats de llet que venedors poc escrupulosos han cuidat de barrejar-la amb aigua?

Un regidor republicà que fou elegit per tot el poble—no solament per uns industrials venedors de llet aigualida—; que formava part d'una candidatura republicana, no pot obli-

dar que la seva tasca al consistori s'ha de subjectar pesi a qui pesi, a la defensa dels interessos de tots els ciutadans sense deixar de pensar que els humils, els qui no disposen d'una premsa per defensar-se i els que no tenen cap amic regidor, també tenen i tindran sempre els drets ciutadans absolutament els mateixos de qualsevol personatge privilegiat. Afortunadament, l'Ajuntament de Girona, compte amb homes que, per aquestes coses, senten intensament els sentiments de ciutadania. Aquests regidors, els senyors Dalmau i Vidal defensaren en aquella sessió els interessos del poble contra els fraus de determinats detallistes.

Els senyors Dalmau i Vidal cregueren que les pissarres podrien suprimir-se quan el govern legislés en forma que aqueixos atemptats a la salut i a l'economia domèstica dels humils quedessin punts d'una faisó radical. El senyor Vidal digué encara més; que els industrials que es fan mereixedors de què el seu nom «honorí» lo pissarra tindrien de passar una temporada a la presó.

Nosaltres, al felicitar al senyors Dalmau i Vidal per llurs mostres de civisme, volem dir encara més que no digueren ells: Que a individus tan poc escrupulosos en llurs vendes se'ls posés a la pissarra, se'ls portés a la presó, i se'ls fes pagar una multa cinc vegades més forta que la amb què se'ls «castiga» ara.

Ho teniu entès senyor Escatllar?

HUMORISTIQUES

Indiscrecions

Pic i Pon a Girona

Ara que s'ha fet corrent l'adjectiu «piquiponià» atribuït a tota tergiversació de noms i de llur sentit, no estarà de més el recollir una dita de l'incomparable personatge barceloní, autènticament pronunciada a la nostra ciutat.

Ja fa una colla d'anys, Pic i Pon vingui a Girona en campanya pro constitució d'una cooperativa elèctrica, que tingué uns dies de popularitat i en la que Font i Fargas, suspicte com sempre, hi actuà de primera figura.

Pic i Pon donà un conferència en el saló de sessions de l'Ajuntament sobre el tema que tant afavoria els interessos de l'entitat mercantil que patrocinava i en la que percibia un sou fabulos. El dissertant en començar la conferència, demostrà la seva clàssica confusió d'idees, adreçant-se al públic de gironins que l'escoltava amb aquest arbitrari apel·latiu:

Girondins!

Candidesa regidoril

Posats a recollir anècdotes esdevingudes a Girona, les sessions municipals en fornirien moltes, algunes ben suculents.

Han escalfat els sillons consistorials personatges tant improvisats i tan divertits!

Un dia el pintoresc regidor pel districte IV, senyor Albert Garanger, parlava de l'abús del contraband de carns que es feia en aquell sector suburbial i explicava amb paraula regositgant les facècies del tràfic ilegal. Ell prou s'havia afeixugat per evitar el frau, però havia resultat endebades la vigilància que personalment posà, perquè els matuters sabien burlar-la. Ho feien en forma tal que com a desmaiada conclusió de la seva impotència, digué:

Mentre jo vigilo per davant, ells me l'entren pel darrera!

Més avall i cap a l'esquerra!!!

La novella entitat Unió Socialista de Catalunya, Secció de Girona, va ésser invitada a cooperar als actes de propaganda que es portaven a cap per totes les contrades, a favor del nostre Estatut.

Naturalment, va acceptar la invi-

Vicens Cànovas i Soler

AGÈNCIA ADMINISTRATIVA

Representació d'Ajuntaments. — Corporacions i particulars davant les Oficines Públiques. Tarifes especials d'abonament amb constitució de fiança per a completa garantia de les Corporacions Municipals

Delegació del "Banco Vitalicio de España"

Segurs de vida. — Transports marítims i terrestres

Sub-direcció de **Covadonga**

Segurs d'incendi i pedregada

Carrer Força, 1 • GIRONA • Telèfon núm. 264

tació, debutant en dos actes que, en una mateixa nit varen celebrar-se quasi simultàniament a Vidreres i Caldes.

El jove i flamant secretari de l'entitat que per cert també debutava, un cop consumit el primer torn que tenia assignat en el míting de Vidreres, va ésser invitat junt amb altres, a pendre la davantera, cap a Caldes, en quina plaça on hi està enclavat l'Ajuntament, hi havia mig poble que ja començava a donar mostres de la seva impaciència.

A l'arribar i advertir-ho el jove orador, saltà de l'auto i en quatre gambades arribà dalt de l'Ajuntament i dirigint-se a l'Alcalde que els esperava digué:

—Què, es pot començar?

—Sí, home sí,—contestà el batlle malhumorat—ja fa una hora.

Surt ràpid al balcó, que era la tribuna disposada a l'efecte i després de retocar-se el cabell i la corbata i estossegar, crida amb tota la força dels seus pulmons:

Poble de Vidreres!!

L'astorament entre els caldens va ésser gran i un pagès que estava amatent sota el balcó replicà:

Ep, noi! Això serà una mica més avall i cap a l'esquerra.

Piquiponiana Causídica

Tenim de confessar als nostres lectors la gran debilitat que sentim pel «procurador causídico» dels voltants del carrer de Ciutadans, autor d'anecdotes tan divertides, que no hem vacilat en batejar-lo amb el nom de «Piquipon Causídico».

Vegí's si és o no justificada la nostra debilitat amb l'anecdota que anem a contar rigorosament històrica.

En ocasió de trobar-se reunits uns quants amics, un dels contertulis es queixava de cert defecte físic que patia un seu fill, nen de molt curta edat, quan el dit senyor va intervenir en la conversa per donar el seu consell d i e n t, referint-se a la circumscisió: —Creume a mí noi; com més aviat millor, portal al meige i que li faci la *Circunvalació*.

Qui no plora...

A ont el «Piquipon Causídico» demostra el grau més elevat de la seva suficiència, és en l'exercici de la professió.

No fa gaire, que el nostre home, representava a un «pobre pagès» de l'Empordà qui havia entaulat una *de manda judicial* contra el propietari d'un automòbil que l'hi va atropellar un carro de la seva propietat, matant-li el matxo que el tirava.

Es tractava doncs, de fer prevaldre la raó del pagès fos com fos i en un informe que el nostre «Piquipon» va haver de fer per exposar els fets, es va creure en el cas d'emprar un lèxic capaç no sols d'enternir al jutge sino de fer plorar les mateixes pedres del carrer, ja que l'acavaba d'aquesta manera:

Y el pobre «pagés» se quedó sin carro y la pobre mula bajó al sepulcro...

Històric.

“Mejora a los toreros de faros”

Un diari molt republicà (?) d'aquesta Ciutat, ens assabentà el dilluns de la setmana passada, d'una notícia que encara no em pogut pahir. Diu així:

«El ministro de Fomento ha dicho a los periodistas que tienen en estudio un proyecto de ley que llevaría a uno de los próximos consejos, concediendo mejoras a los toreros de faros.

Toreros de faros! Nosaltree no-més coneixem Toreros d'hivern.

Ja feia bé aquella vella...

Expenció Cultural

Perquè no és diguin «mal nacidos» com els ha succeït a altres periòdics de Girona, no volem explicar el què ens han dit que va passar en la part «financiera» d'un banquet donat ja fa poc temps en honor d'un ministre del Govern espanyol.

Però, sense tèmer que l'interessat s'hi enfadi, bé creiem poder dir que a la sessió d'abans ahira l'Ajunta-

ment, un senyor regidor *«republicano de avisos y noticias»* va dir (esparvereu-vos!) que l'aigua era «un mitjà d'expandiment de la cultura». Ens permetem fer observar al ciutadà regidor que la cultura que pot «expandir» el líquid element seria, per cert, molt aigualida...

¡I, ara, compteu si aques'es aigües fessin les de l'empresa que les suministra a Girona!

Hi ha regidors que encara riuen.

Pedres del camp

El senyor Samaniego, autoritat màxima del poble de Vilafant, tot sopant en una fonda de la capital de l'Empordà, acompanyat de dos personatges mantenia amb ells una discussió animadíssima.

Tot d'una un d'ells exclamà:— El què t'haig de dir Samaniego, és que has obrat amb molt poca justícia i es veu d'una hora lluny, que l'altre és del teu partit. Quant jo em vaig trobar amb el camp plé de pedres, no vaig fer més que llançar-les al del costat i encara a l'endemà em varen robar una oca.

No ens fou possible copsar les paraules del senyor Samaniego que volguent desviar la conversa, demanà a un tercer que llegia un número atrasat de «Nuevo Figueras», que portava de política internacional.

El “forat” del senyor Tomàs

Diàleg a l'Ajuntament, sessió del divendres de la setmana passada.

Sr. TOMAS.— Desitjaria que es posés en coneixement del consistori, la data que es té fixada per l'acabament de les obres del carrer del Carme.

Sr. BUSQUETS.— La Comissió de Foment, té precisament la intenció de deixar-ho arranjat dintre breus dies.

Sr. TOMAS.— Entenc que aquell forat que hi ha quedat, deu tapar-se com més aviat millor.

Sr. BUSQUETS.— Li repeteixo el què he dit abans.

Sr. TOMAS.— Insisteixo en què es té de tapar el forat.

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

PLAÇA DE LES CASTANYES
TELEFON NUM. 144

GIRONA

Sr. BUSQUETS.— Es tapparà Sr. Tomàs, es tapparà.

Sr. TOMAS.— Si senyors. Tenim de tappar el forat...

La brometa del públic i el Sr. Palol, que no sortia del seu esglai, van tallar el diàlec subscrit pel papitesc regidor del «forat».

El "piquipón causídico" i un "probo funcionario"

Un amic ens ha dit que aquest «procurador causídico» creguent que un «digno y probo funcionario de Hacienda» ens havia informat sobre allò de les *quadrícules*, va dir que si pogués comprovar que havia estat ell, l'hi enfonsaria les ulleres fins al clatell.

I tot això perquè amb la nostra indiscreció «el funcionario» va fer brometa a les costelles del «procurador»!! Però com que a cada u l'hi arriba la seva hora, prometem al senyor de les *quadrícules* que la setmana entrant ell també podrà divertir-se honestament llegint unes facècies del «funcionario» que—en el seu temps—venia benzina, olis per automòbils, representava el «Trust joyero» i una marca de gramòfons juntament amb rellotjes depulsera de sol amb *Carrillón* i tot!

Denunciem...

Així és...

Que molts veïns,—malgrat el ban publicat per el ciutadà, batlle accidental, Miquel de Palol,—segueixen contribuïnt amb llurs escombraries a augmentar la densitat de les aigües de tots colors (cada dia un de diferent) que travessen la ciutat de Girona.

No som sospitosos «d'esvalotar el galliner» per esport, però no creiem estigui fora de lloc el què hem sentit a dir a molts ciutadans: Que aviat, amb l'espesses i enganxoses que són aquelles aigües, el jovent no tindrà necessitat d'adquirir fixador per a llurs brillants testes.

BOLVES

La batalla pro Estatut fou gloriósament guanyada a Girona. La ciutat dels rius incorporada íntegrament a la més estricta puritat catalanesca, lliurà el combat que era la derrota dels filisteus, dels nombrosos i vergonyants filisteus gironins.

El reducte on s'acuirassaven totes les desferres que són subproducte del baix nivell moral d'una petita capital de província, s'havien conjurat en un front inconfessable, donant-se el braç amicalment el buròcrata que tem per la seva prebenda; l'obscur despitat de la U. M. o de la U. P. que sap acabada la seva preponderància política en les esferes oficials: el típic home de dreta, faisò Vilahur, Font i Fargas i mossens troglodites; l'estúpid comerciant que encara tem pel miser calaix i que acredita aquella estigmàtica dantesca de *l'avara poverità*.

Tots ells sumaren 117 vots contra l'Estatut, la xifra més alta que, proporcionalment, s'obtingué en totes les ciutats, viles i pobles de Catalunya.

Es clar que això abona la gesta del dia 2 d'agost i contrasta amb els 3.535 vots a favor, obtinguts a pols, sense pressions ni altres propagandes que la convicció i el compliment del deure patriòtic, en plena coincidència d'acció admirable per part de tots els partits polítics gironins.

***

Dues excepcions a senyalar. L'una la dels 117 vots al·ludits. L'altre la d'un senyor que fins fa poc fruïa d'un alt prestigi: el senyor Emili Saguer i Olivet.

El senyor Saguer ha publicat un llibre contra l'Estatut, pensant que amb la seva aparició tremolarien les esferes, i amb la santa intenció de ferir amb arma antipatriòtica la llei que promulgava la voluntat de Catalunya.

Els càlculs del que fou bandejat de la presidència de la Diputació,

pels mateixos que l'havien enlairat a aquell sitial en una hora d'ofuscació, han fallat totalment. L'opuscle, ple de males intencions, ha passat en mig d'una indiferència glacial, fins el punt de que ni un sol periòdic solvent s'ha ocupat d'aquell part lamentable del despit i de la contradicció.

El llibret és el coronament d'una vida on ha regit el mal geni al seu albir, i la resultant de tot això ha estat obtenir una doble exemplaritat: la d'un prestigi totalment esfondrat i la solitud d'un home que deambula cella-junt amb les mans a l'esquena.

***

Les reformes militars portades a terme feliçment pel Govern provisional de la República, en representar la mort del nefast militarisme, que aixugava totes les fonts energètiques de la vida pública; escupia damunt de la intel·ligència i trepitjava amb el peu calçat d'esperons els principis de la supremàcia civil, han determinat l'estructura d'un exèrcit més eficient que ja no ha d'ésser un obstacle pel bon govern de la cosa pública.

A Girona les reformes militars representen un augment dels contingents de tropes que fins ara tenia, cosa que pot ésser una aventatge en l'ordre material i tant de bo que no sigui en els altres cap destorb, com esdevenia fins ara. En quant a l'aspecte personal hem guanyat al veure separats de la nostra ciutat a algun cap, com el tinent coronel Serra, que hem de desitjar que no torni.

I del general de Eugenio, què?

***

No sabem com està de salut, que li desitjem bona, el bisbe de Girona, senyor Vila Martínez. Lamentaríem, però, que el restabliment de la salut del Prelat, significués, com s'ha dit, el propòsit de rependre el govern de la Diòcesi.

Si aquest fos el designi del bisbe, creuríem arribada l'hora de protestar-ne amb tots els medis a l'abast del

(Segueix a la plana 9)

FARMACIA RIBAS

Acurada preparació de les receptes amb productes rigurosament d'origen.—Unics productes medicinals de propietats terapèutiques garantides

LABORATORI D'ANALISI—LABORATORI DE PREPARACIONS ESPECÍFIQUES

PLAÇA DE LES CASTANYES

GIRONA

TELEFON NUM. 144

OBRERISME

Federació local o Sindicat únic?

Aquest és el tema que ha donat lloc entre l'element treballador de Girona a una sèrie de reunions i comentaris més o menys apassionats. La part predisposada per la nova estructuració de l'organització sindical de la nostra ciutat, s'augmenta entre altres coses amb la manca de cooperació material que s'ha prestat en els rams declarats en vaga; també posa de manifest que quan una secció ha presentat unes «bases de treball» per aconseguir unes reivindicacions d'ordre moral i material no s'ha procurat sempre plantejar el conflicte en el moment més oportú i, així mateix no s'ha tingut cura de què fos, abans que els altres, el ram en el què es perciben els jornals més ínfims aquell que volgués aconseguir les millores de què parlem.

El fet, ens han demostrat tot el contrari. En el seu jorn, un dels rams en qüestió, presentava a la classe patronal les noves bases de treball, les quals no foren acceptades.

Sorgí el conflicte i es prengué l'extrema resolució d'abandonar el treball que fou secundada unànimament per tot el ram.

Les entrevistes entre patrons i treballadors es succeïren les unes a les altres per a trobar una solució al conflicte.

Passaren dies i setmanes, abans no s'arribà a un acord.

Amb quins mitjans comptaven aquests treballadors per a estar-se unes setmanes parats?

Com se'ls va socórrer? Si més que res, semblava que fessin la vaga de la fam!!

I, examinant la qüestió en un altre aspecte, podria aleshores preguntar-se. Eren, realment, aquests obrers els més mal retribuïts de tots els rams de Girona? Podien ésser ells els qui, *primers que els altres*, redactessin unes «bases» per a obtenir unes reivindicacions econòmiques? Francament, creiem que no; ens consta que n'ha sòrtit perjudicada la part obrera més soferta.

Després de tot, temem que ara que s'han aconseguit unes millores per a certa part de la massa obrera, aquestes no siguin més que purament transitòries. A conseqüència de l'alça dels jornals, vindrà també una alça general de preus; i tot el què s'ha fet, no serà altra cosa que fer més dificul-

tosa la vida de l'obrer i, el què és més dolorós, serà l'obrer quin nivell de vida té el coeficient numèric més baix i que és precisament el què menys reivindicacions morals i materials ha obtingut. Federació local? Sí; si això vol dir una més gran autonomia que permeti a cada secció l'orientació i estudi de les seves pròpies reivindicacions. Federació local de sindicats. Heus ací el què convé a l'obrerisme gironí si l'autonomia sindical ha de reportar-li avantatges en la distribució de les recaptacions de les quotes setmanals sindicals.

Benvinguda la Federació Local de sindicats si aquesta ha d'ésser, que ho serà, beneficiosa per als treballadors de Girona.

E. M. M.

CASA PARTICULAR

Desitja dues persones o un matrimoni a tot estar. — Tracte familiar
Preus mòdics

Plaça Bell-lloch, 4, 2.º-2.ª—Girona

A propòsit de l'Estatut

Els esdeveniments polítics registrats durant la passada setmana a la Cambra espanyola, confirmen abastament l'opinió (particularíssima si es vol) que ens ha vingut mereixent tot lo referent a la qüestió catalana que, actualment, gira a l'entorn de la discussió de la Constitució espanyola.

Hem vist, com la discussió de la famosa esmena d'Alcalà Zamora que havia de donar forma legal dintre l'estructuració de l'Estat espanyol al nostre Estatut, ha estat combatuda d'una forma tristíssima i incomprensible, per homes que uns mesos enrera venien a oferir-nos la seva cordialitat i germanor, tot fent protestes d'amor i comprensió per les nostres coses.

Ens referim naturalment al grup d'intellectuals capitanejats per Ortega i Gasset i Sánchez Roman secundats en el joc, per la totalitat del partit socialista (?) amb la sola excepció del president de la Cambra, Besteiro,

que, com se sap, pertany al dit partit.

L'eterna qüestió — perquè no dir-ho? — d'odi i incomprensió vers tot el què sigui nostre, es repeteix idènticament com en els millors temps de la monarquia i per tant, vist el caire en què es vénen desenrotllant els aconteixements, creiem arribada l'hora de fer una crida a tots els catalans conscients, per poguer, amb una actuació enèrgica i conjunta, fer front a aquestes baixes maniobres i evitar que la voluntat llibèrrima i indiscutible del poble català, sigui sabotjada de la manera més indigna, per homes que no senten cap escrúpol en dir-se liberals i demòcrates.

Tinguí's en compte, que el què fins ara s'ha vingut discutint no és pròpiament l'articulat del nostre Estatut i és això precisament el què ens fa pensar, què passarà el dia que sigui arribada l'hora de fer-ho.

¡Bella lliçó per Catalunya, encara que, per dissort nostra, molt probable és, que no ens serveixi per a res com mantes vegades.

No volem silenciar la nostra opinió en una qüestió tant importantíssima com és aquesta per tots els catalans i per tant, ens creiem en el deure de donar la veu d'alerta als qui en aquests moments, vénen obligats a defensar dins el parlament espanyol, la voluntat de Catalunya — que serà inexorable un cop arribada l'hora de donar comptes — tot recordant-los-hi que el poble català es troba al darrera d'ells amatent, disposat a totes les eventualitats.

Entenem que la voluntat del nostre poble, manifestada en la forma que ha estat, és sobirana i per tant indiscutible per les constituents espanyoles, que han de limitar-se únicament a acceptar-la o refusar-la en la seva totalitat.

El demés, seria sabotjar aquesta mateixa voluntat a presència de qui té el sacratíssim deure de no tolerar-ho, per més sobiranes de Cambra que s'invoquin.

J. F. CARIM

DIBUIXANT

Retrats-Caricatures-A la ploma, carbó, etc., etc.-Preus mòdics

Plaça Bell-lloch, 4, 2.º-2.ª—Girona

Comerciant

Posa els teus rètols en
Català!

LES SESSIONS DE

LA QÜESTIÓ DE LES AIGÜES

El passat dimecres tingué lloc, al saló d'actes de l'Ajuntament convocada per escoltar l'opinió pública referent a les suggeriments que els ciutadans de Girona poguessin fer per a trobar una definitiva solució al problema de l'abastament d'aigües.

Hi assisteix nombrós públic que a'ssegué en unes cadires que, a més d'incòmodes hi eren en nombre insuficient.

Presideix l'acte el senyor Santaló i al costat d'ell s'asseuen els regidors senyors Colomer, Pascual, Vidal, Bonmatí, Cerezo, Julià i Rahola.

Comença el senyor Santaló dient que s'havia convocat als ciutadans de Girona per a escoltar les suggerències que aquests poguessin fer per a donar, al problema de les aigües la solució que satisfés els desitjos de Girona tant amb el què fa referència a a quantitat com a la qualitat de les aigües. Calia tenir en compte tant les dimensions del problema com l'existència d'interessos creats.

A aquest fi, es nomenà una comissió que ve recollint totes les opinions per tal de veure augmentar els elements de judici que, sens dubte, donarien tots aquells qui amb un esperit de ciutadania volguessin fer sentir la seva veu

Abans, s'han rebut dues notes; una és del senyor Garcia Alvarez que resum, segons sembla, uns articles publicats en un diari local i que la comissió ha arxivat per a recollir lo aprofitable; l'altra nota,

és un escrit del ciutadà senyor Narcís Prat que el senyor Cruañes llegeix.

El senyor Santaló continua diguent que segons informes dels químics de l'Ajuntament, al marge del mal gust que es troba en les aigües, mai havien estat tant potables com ara, cosa que ve demostrada per l'estadística d'enfermetats tifoideas que mai, cap estiu, havien donat un percentatge de casos tan reduït.

Es clar que, al dir això, pot objectar-se que aquest any el consum d'aigua ha estat més reduït que no pas els altres anys. Però el fet real, és aquest: Que les infeccions han minvat.

A totes les qüestions de sanitat, l'Ajuntament hi posa l'atenció necessària que requereixen tot el que es relaciona amb la vida de la ciutat.

Fa ús de la paraula el ciutadà senyor ANDREU qui diu que cal primerament purificar les aigües per dedicar, després, a ampliar el caudal.

Demana què era el què contenien les aigües. Creu que el mal gust té el seu origen en les filtracions de les fàbriques pròximes al pou. En quan a la solució, creu trobar-la mitjançant un concurs en el que s'ofereixin per part de particulars, manantals nous, quines condicions l'Ajuntament amb els seus tècnics pot estudiar-les.

El senyor SANTALO diu que l'Ajuntament va demanar un informe a un tècnic de competència reconeguda i quin informe fa 48 hores que el té l'Ajuntament. Es trac-

ta d'una informació extensa i raonada que explica que les causes de la contaminació procedeixen de la fàbrica del gas. En quan a la proposta del senyor Andreu de què l'abastament d'aigües s'adjudiqui mitjançant un concurs, té de dir que l'Ajuntament té dades que fan innecessari el concurs, però si aquestes resultessin insuficients es recorreria a la suggestió del senyor Andreu.

El senyor DISCOSI pren la paraula i diu que l'any 1926 va formar part d'una comissió. Diu que des d'aleshores hi ha una memòria en la que s'exposava que en el pont d'Onyar de Viloví, s'hi troba un manantial d'aigua amb capacitat per suministrar una població de 40.000 habitants i amb un desnivell de més de 100 metres. Un diari local opinà que fóra una solució econòmica, cosa que ell també creu ja que s'estalviarien bombes d'elevació, etc. Aquesta solució, el senyor Discosi, la troba "molt bonica".

EL Sr. SANTALO.—Contesta dient que no es poden recolzar les suposades condicions de potabilitat del manantial a què es refereix el senyor Discosi ja que el geòleg Sr. Faura no va acompanyar cap anàlisi químic i que les seves suposicions de potabilitat s'apoiem en les condicions geològiques del terreny.

EL Sr. ANDREU.—Demana quin objecte ha tingut la reunió d'avui.

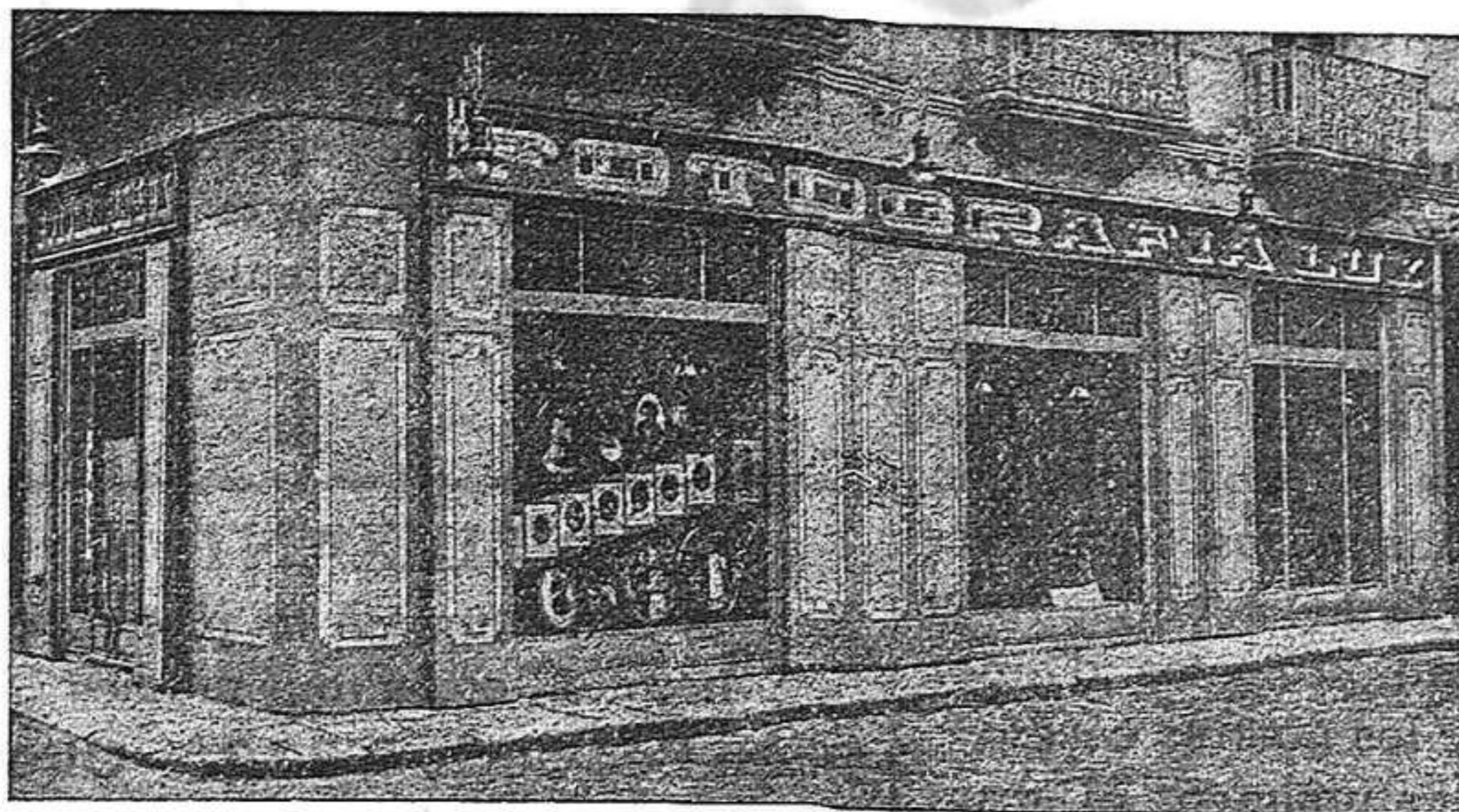
EL Sr. SANTALO.—Sentir opinions per a pensar en les possibles solucions que es poguessin presentar.

EL Sr. ANDREU.—Temo que mentre s'hagin examinat, calculat i estudiat les possibles solucions passaran "anys i anys".

EL Sr. SANTALO.—No està en els desitjos de l'Ajuntament passar «anys i panys» en la solució del problema. No pot precipitar-se aquest assumpte ja que no poden donar-se solucions al problema de la purificació d'aigües, per exemple, sense conèixer concretament les causes de la contaminació. No tingui el senyor Andreu aquesta manca de fe. Pot creure que l'Ajuntament donarà activitat al problema, quan tingui totes les dades i quantitats que necessita. No és amic, l'Ajuntament, d'anunciar obres i projectes mentre no compli amb bases fermes per a dur-les a cap.

Abans de pensar en res, es necessiten dos coses: Primerament, un estat d'opinió que respongui a la necessitat de solució que sent tot Girona i després, la necessi-

AFICIONATS A LA FOTOGRAFIA

Fotografia «Lux» Plaça del Oli, 1
GIRONA

Si voleu obtenir el màxim rendiment dels vostres clíxés. Si voleu que l'afició no vos decaigui per decepcions en els treballs. Porteu a revelar les vostres plaques pel·lícules i el tiratge de proves i ampliacions a aquesta acreditada casa

L'AJUNTAMENT

tat de tenir els mitjans que, evidentment, fan falta per a la solució cercada. Cregui, doncs, el senyor Andreu que quan es pugui es donarà compte al poble de Girona de les possibles solucions. Cal tenir, a més, en compte, l'estat del pressupost en què es veu obligat a desenvolupar-se l'Ajuntament ja que, al prendre possessió es trobà amb un dèficit inicial de 90.000 pesetes. Fins l'any 1932, no es podrà parlar concretament de cap solució definitiva.

A prescs del Sr. RAHOLA es llegeix

LA SESSIÓ ORDINÀRIA

Sota la presidència del Batlle Sr. Santaló, es celebra sessió a la que hi assisteixen els regidors Srs. Vidal, Pascual, Bonmatí, Cerezo, Palol, Dalmau, Julià, Colomer, Tomàs, Valls, Busquets, Ribas, Vilardeu i Rahola.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior i queda aprovada.

Són llegits diversos assumptes de tràmit entre els quals, hi ha una sol·licitud de l'Unió Socialista de Catalunya demanant se l'hi cedeixi el Teatre Principal, per el dia 10 d'Octubre.

Es llegida una comunicació del cap de la «Guardia Civil» referent a l'habilitació urgent de la nova caserna, demanant l'urgència en la resposta ja que té de comunicar a la superioritat la resolució que prengui l'Ajuntament.

EL Sr. SANTALO.— Proposa que aquesta comunicació passi a la Comissió per a què l'estudi detingudament donada l'importància de l'assumpte.

EL Sr. TOMAS.— Diu que no hi han diners per aquestes obres.

EL Sr. VIDAL.— Creu que es pot recórrer a un emprèstit amb una de les cases bancàries que per la construcció d'edificis, faciliten els capitals necessaris, mitjançant l'abonament d'interessos que serveixen per amortitzar el valor de l'edifici. Per tant, podria quedar propietat de l'Ajuntament.

EL Sr. TOMAS.— Fa observar al senyor Vidal que un dels ajuntaments anteriors, del que precisament ell en formava part, va deixar sense efecte la consignació que hi havia senyalada per aquestes obres.

EL Sr. RAHOLA.— Diu que hi havien presupostades cent cinquanta mil pesetes i després va resultar que l'edifici en valia dues centes mil; sense comptar que sobre aquesta darrera quantitat la Direcció de la «Guardia Civil» va sol·licitar que

un informe tècnic referent a la potabilitat de l'aigua.

EL Sr. PASCUAL.— Vulgaritza amb forma mestriosa i tan clara que no deixa en les intel·ligències del oients cap mena de dubte sobre les condicions químiques i bacteriològiques de l'informe en qüestió.

EL Sr. SANTALO.— Anuncia que tindran lloc actes, com aquest, poguent els ciutadans continuar framentant els informes que jutgin pertinents i que puguin donar una possible solució al problema.

Acte seguit, s'aixeca la sessió.

s'hi construis cinc pisos per a viurer-hi els familiars d'individus del dit institut.

Després de què diversos regidors hi diuen la seva, el senyor Tomàs proposa, i així s'accepta, que passi a estudi de les comissions d'hisenda i foment a les quals afecta el dit projecte.

Passa a estudi de la comissió corresponent, una sol·licitud d'arrendament del Teatre Principal (perquè no Municipal?) a una companyia de melodrama dirigida per la senyora Maria Roig que actuarà del 9 al 25 del corrent mes d'Octubre.

Igualment passa a estudi de la Comissió corresponent, una instància subscripta, segons sembla, per el gremi de carnissers, sol·licitant se'ls eiximexi del pagament d'impostos municipals sobre carns de bestiar sacrificat en l'escorxador d'aquesta capital i que es consumeix fora d'aquest terme.

Es llegeix un informe de la Comissió corresponent sobre la concessió del Teatre Principal per les properes Fires de Girona. En aquest informe es fan ressaltar les dues proposicions més acceptables que s'han presentat i que estan subscrietes per els senyors Martirian Siqués d'aques-

ta ciutat i Manel Montanya de Barcelona, a base sarsuela i opereta.

La Comissió, en el seu informe, no es decideix per cap de les dues solucions i opina que deu ésser el consistori el qui decideixi.

EL PRESIDENT.— Remarca les condicions d'inferioritat en què es troba el consistori per decidir tota vegada que les dues companyies, segons el dictamen de la comissió, reuneixen condicions equivalents i per tant, creu que és preferible es torni a la comissió per a què sigui ella qui es decideixi per una o altra.

EL Sr. BONMATI — Opina que trovant-se en igualtat de condicions les dues proposicions, deuria donar-se la concessió a la subscripta pel veí de Girona.

EL Sr. COLOMER.— Demana es coneguïn les condicions proposades.

EL PRESIDENT.— Insisteix en remarcar la dificultat en què es troba l'Ajuntament per a decidir-ho, màxim tractant-se d'un assumpte d'aquesta mena, i per tant, creu que l'informe torni a la comissió per a què decideixi en definitiva.

Després d'unes breus indicacions del senyor CEREZO, així s'acorda concedint un ample marge de confiança a la comissió.

EL Sr. TOMAS.— S'interessa per a què l'hi siguin tres dos pals de conducció d'energia elèctrica situats a la plaça Marquès de Camps i que estan, precisament, davant de casa seva.

EL Sr. RIBAS.— Al·ludeix al «forat» que el senyor Tomàs en la sessió anterior tenia tan d'interès en tapar.

EL Sr. BUSQUETS.— S'expressa en la mateixa forma en què ho féu en la sessió del divendres darrer, o sigui que no se sap encara l'import de les despeses i que l'arquitecte farà el pressupost.

Gran magatzem de vins del Priorat

de

Domingo Cabarrocas

Especialitat en vins de taula
i de totes classes
Servei a domicili

Vendes al Major i Detall

Mercaders, 28-baixos

EL Sr. RIBAS.—Insisteix en què es vagi depressa i es dongui la sensació de què hi ha desitjos d'acabar-ho.

EL Sr. BUSQUETS.—Demana que en lloc d'esperar el pressupost es faculti a la comissió per què disposi del personal de la brigada cobrint les despeses amb el sobrant del pressupost corresponent.

EL Sr. TOMAS.—Insisteix en què d'una vegada, es presenti el pressupost de l'arquitecte.

EL SR. SANTALO.—Fa observar que, contràriament a lo què és opinió general, aquest ajuntament i els altres que el precediren, s'han preocupat abastament de l'embelliment i urbanització del riu Onyar, però que no s'ha portat a cap perquè el seu cost era de falses proporcions, que superaven les disponibilitats econòmiques de la ciutat.

Cita el cas de Lleida, amb el riu Segre, que estava preocupada amb un problema semblant i el va resoldre mitjançant l'auxili de l'Estat. Més que de l'Ajuntament és obra de l'Estat per la seva envergadura.

EL Sr. CEREZO.—Creu que seria preferible esperar el «rapport» del personal tècnic, referent al cost total de les obres i vistes després les disponibilitats de l'Ajuntament es decideixi en definitiva.

EL Sr. TOMAS.—Fa observar que en sessions anteriors ja s'havia pres l'acord de demanar tots els pressupostos definitius de totes les obres que estan en curs.

EL Sr. RAHOLA.—Diu que omplir el «forat» costa de catorze a quinze mil pessetes de les quals la comissió no disposa.

S'acorda prenent en consideració les observacions del senyor Tomàs, es presentin al consistori tots els pressupostos de totes les obres que hi han en curs per decidir d'una manera concreta.

Després d'un debat en el que es discuteix sobre si s'apliquen o no, uns impostos a la companyia de les aigües potables (?) i en el que el senyor Rahola diu, entre altres coses que l'aigua es un mitjà d'expediment de cultura, el President aixeca la sessió a un quart de nou del vespre.

que aparentment no ha tingut cap transcendència, és el que ha produït l'oposició que la minoria socialista, ha fet en la qüestió de l'Estatut de Catalunya.

Cal només tenir en compte les derivacions que van sortint, per a copsar-se la seva importància. — La premsa de Madrid, ens ha donat la notícia de què el Sindic de la Borsa madrilenya Sr. Pelaez ha presentat la seva dimissió i que al mateix temps ha aprofitat aquesta circumstància, per fer públics uns forts atacs a Catalunya.

Tot això, no ens ha sorprès gens. Coneixem d'antic, l'odi que tant en Prieto com en Pelaez, han professat a les coses de Catalunya i esperavem què aprofitarien la primera ocasió per manifestar-lo.

I en quant a l'especte tècnic, cal tenir present l'ofensiva que en tot temps, han mantingut vers el mercat lliure de la Borsa de Barcelona. Darrerament, i mercès a l'actitud digna del ministre d'Economia, va poguer-se arrenjar el conflicte sorgit en el mercat bursàtil barceloní. Més, l'odi i la venjança no han desaparegut i han sortit a llum en la primera ocasió.

L'ofensiva contra l'honrada tradició del Mercat Lliure de Barcelona no ha tingut momentàneament cap efecte, i esperem que amb l'aplicació de l'Estatut, aquesta institució tan nostra, podrà desenrotllar-se amb el màxim de llibertat i singularment de dignitat, que mereixen els elements ben catalans aplegats en les llistes dels components de dita institució.

La dimissió del Sr. Pelaez, ha d'ésser l'epitafii en l'història de la creuada dels elements anticatalanistes, vers l'economia de Catalunya.

BORGIA

Cinema i discos

TEATRE ALBENIZ

Un programa passador.

Una pel·lícula molt poca solta en la que a l'acabar «*el bueno es premiado y el malo tiene su castigo...*»

El millor d'aquesta nit és «Perfidia». Film Paramount interpretat per Emil Jannings, Gary Cooper i Esther Ralston.

Les primeres escenes són senzillament defectuoses. El paisatge nevad està resolt mitjançant un decorat desafortunat; el mal gust que ens han deixat aquestes escenes són, però, aviat compensat per uns primer plans de la parella Cooper-Ralston, els hi donen uns matços exquisits.

Una fotografia magnífica que no recordem cap film que superi a «Perfidia» en aquest aspecte; duta a cap, quasibé en tot el metatge, amb llum artificial, està resolta admirablement.

Uns efectes de llum admirables al capdemunt d'una escala són senzillament magnífics.

Els moments que malgrat l'intensitat dramàtica de moltes escenes, es guanyen tot seguit la simpatia de l'espectador són aquells que descriuen d'una faisò deliciosa tot el què és la felicitat conjugal: els fills i el pare, els preparatius per la festa d'aniversari de la mare, etc.

En quan a l'interpretació podem dir que és excel·lent. Esther Ralston no dona prou intensitat al seu «paper» Hi ha moments que ens sembla que no viu la pel·lícula; malgrat tot, però, ens mostra les seves dots de gran actriu.

Emil Jannings i Gary Cooper rivalitzen en la interpretació dels pa-

FABRICA DE GÉNERES DE PUNT

Casa especialitzada amb les pessés d'encàrrec a mida, interiors per vestir, i sport amb cotó i llanes incongibles

PREUS INCOMPATIBLES

R. Guich Carol

Carrer Sta. Clara, núm. 19

GIRONA

FINANCES

Prieto i Catalunya

Un dels acords de les Corts Constituents, que ha molestat més a l'actual ministre de Finances, ha estat el què es refereix a l'autorització que es dona a Catalunya en lo referent als seus mercats bursàtils.—Aquest fet,

pers respectius. Jannings es troba en l'argument davant de dificultats en les que no topa Gary Gooper; potser per això trobem una mica massa teatral l'escena de l'intent de reconeixament del fill de l'amant de la seva muller.

La música si bé no inèdita molt ben adaptada.

La pel·lícula de ninots «Mickey i el gorila» és riquíssima en detalls. Els dibuixos perfectes i la sincronització acurada.

El quintet del Teatre Albèniz, al acompanyar el primer film, no ens va agradar com altres vegades. Si volen els seus components poden fer-ho millor.

VERITA S

(BOLVES *Continuació de la pàg. 4)*

poble. No podria consentir la democràcia gironina el retorn d'un prelat que s'ha produït com un funcionari al servei del règim; lacai de les institucions caducades i enecat puntal de totes les dèries anticatalanes.

L'home que digué en una pastoral que l'ésser republicà i demòcrata era un error condemnat per l'Església, no té dret a sentar-se en un lloc preminent d'una societat que és republicana i democràtica.

Alerta, doncs, per si ha l'intent de que torni a Girona el senyor Vila Martínez, d'ingrata memòria.

LES LLETRES

Què és l'amor...?

Dos branques on fa niu
bella esperança
que somriu al sentiment:

Son oreig, abraçant-lo
unes ales
manté vives les flames
del cor qu'el sent:

Es un daurat papelló
segons ma definició
que mentre va voleiant
va cobejant

un ric tresor:
i tot cercant-lo, un dia
sentint-ne en la pensa
la follia,

prepara un llac de flors
opresant dos voluntats,
lligant dos cors:

Du'el núvol més senzill
allunya la blavor,
serena.

com un petit àle
entela,
el biselat espill:
No l'espanta la negror
de la tempesta...
Com més forta la remor
aresta
bategant d'esperança
sempre abança
el cor gegant...
que cegat per les ales
d'or...
es torna infant:
Pilar March

Llibres de guerra

S'ha publicat la traducció del nou llibre de Ludwig Renn: «Post-Guerra» Apareix la publicació de «Paz» d'Ernest Glaeser. Tot seguit es llança al mercat la segona part de «Res de nou a l'Oest»: «Después» (1) d'Erich-Maria Remarque. Seguidament de la invasió d'els llibres de guerra, és la invasió de llibres sobre la post-guerra, la pseudo-revolució de 1918-19, la infacció.

Les obres d'aquesta mena, pertanyen a la corrent dominant de la literatura alemanya d'avui, la «literatura de l'època», i que constitueix el prolongament de la literatura de guerra.

Tenint tant de novel·la com de reportatge, aquesta tendència pretent evocar els esdeveniments actuals o recents i donar-nos un quadre viu de la història contemporània.

Ens presenten certes fases de la crisi que esclatà a l'endemà de l'armistici. Ens descriuen la vida de certs nuclis de la població, els obrers els empleats, els sense feina. Estem més a la vora de la documentació que de l'obra d'imaginació.

Alguns d'aquests llibres tendeixen a l'objectivitat, altres prenen netament partit. La literatura de crítica social abunda. Les novel·les documentals de tendències proletàries es multipliquen.

Al mateix temps la biografia es desenrotlla. Ella es divideix amb la «Zeitliteratur» els favors del públic. Es tradueixen la major part de les vides novel·lades, franceses, angleses, americanes. El tiratge de les obres d'Emil Ludvig no minva pas.

Els llibres d'imaginació passen a un segon terme. La poesia lírica desapareix. La novel·la individual s'inclina quasi sempre a problemes socials determinats; les generacions, la joventut. Res de novel·les romàntiques, res que pugui sustraure al lector fora del temps que vivim.

La literatura «d'evasió» ha sofert una baixa considerable. La seva expressió, la més extesa fins entre els intel·lectuals, és la novel·la policíaca. Wallace comparteix amb Emil Ludvig els tiratges més elevats.

No pretenem explicar ací, en poques ratlles aquest fenomen.

Molts trobaran que la vaga del llibre documentat i de la biografia obren camí a una literatura més estretament lligada a la realitat. Altres objectaran que allí no hi ha més que una manifestació de descens intel·lectual i moral de l'època. El problema no és pas d'una simplicitat que permeti resoldre'l amb fórmules fetes. Una cosa en tot cas és certa: que la biografia literària ens dona només que obres de baixa vulgarització, mentre que la «Zeitliteratur» es manté generalment, a la superfície dels esdeveniments sense poder-nos fer tocar els fons històric i humà.

J. M. VICENS

(1) Aquesta obra, aixís com «Paz» estan editades en castellà, i encara no s'han traduït al català.

Si voleu comprar un aparell de ràdio
compreu el millor.

El dir millor
és dir

TELEFUNKEN

Demaneu referències del nou model a

ELECTRICITAT I

SUMINISTRES

COL·LABORACIO FEMENINA

M o r t

La formosor de la nostra terra esclata de joia baix l'abraç del sol que resplandeix vida; pels prats i muntanyes enlairen els aucellets els seus càntics d'amor, mentre la terra embalsama l'aire de flaires robades a les flors poncelles que amb llurs colors vius formen un nou arc de Sant Martí.

Allí dalt, prop del cel, les tenebres, comencen a desvetllar-se per entornar-nos amb el seu sudari glaçat i silenciós, mentre s'allunya gimotejant una brisa suau que bressa els arbres que amb sos braços enlairats diuen adéusiau al jorn que s'esfuma. El sol devallant vers una altra vida fuig lluny de nosaltres, les tenebres entornen la llar nostre; a la llunyania, els estels com llumenetes ens somriuen complaents; una tristor forta ens omplena l'ànima; el dia és mort; guaitem entorn nostre i una solitud de mortalla ens invadeix l'esperit; els estels pampallugueixen a l'infinit i ens miren en una dolçor de nova vida.

Lluny, torba el devot silenci el ploriquejar dels rierols al morir entre les pedres;—és fosc... és fosc com les ànimes dels condemnats sense contrició.

I nosaltres amb la mà al pit, escorcollem la vida nostrada que no és més que un jorn que mort amb la mateixa solitud que és morta la llum d'aquest dia. La mateixa tristesa invadeix el nostre cor i el mateix ploriquejar esclata dels fons de la nostra ànima.

I es succeeixen els jorns, i la foscor de la nit és dissipada per la claror triomfant del dia, i torna... mentre l'argent de la vellesa neva sobre els nostres caps i a la primavera de la vida l'ofusca l'hivern de nostra existència material. Es arribat el moment que el silenci omplena els nostres sentits i la basarda de la mort ballarà entorn nostre. Aleshores, fugim d'aquesta terra, fugim vers l'infinit, i ens enlairem per en mig dels estels, a on trobem els nostres germans que ja ens esperen per donar-nos la benvinguda.

I la rosada de la nit plora sobre les nostres despulles, mentre lluny, molt lluny, la nostra ànima somriu a la llum de la nova vida.

AGUSTINA ANDREU

Bar Català
Servei a Cobert i a la Carta

Jaume Massó Ferrer

Avinguda Ramón Folch, 11
(Prop La Devesa)

Girona

Els Esports**Futbol**

Horta	2	2	0	0	4	2	4
Ripollet	2	1	1	0	6	2	3
Granollers	2	1	1	0	2	1	3
Terrassa	2	1	1	0	2	1	3
Iluro	2	1	0	1	7	2	2
Atl. Sabadell	2	0	1	1	2	3	1
Girona	2	0	0	2	2	7	0
Manresa	2	0	0	2	1	8	0

**

Demà en el partit de Futbol contra L'Atlètic de Sabadell debutarà el mig centre de U. O. SAFA en Miquel Comas.

**

El reserva del Girona F. C. a L'Armentera

L'equip que demà diumenge desplaçarà el Girona a L'Armentera, serà integrat pels següents jugadors.

Porter, Vilagran; defenses, Juan-tech i Plana; mitjos, Ayats, Plana i Bernardes; avanters, Torres, Coromines, Miquel, Comas i Carré.

Atletisme

Hem tingut ocasió de parlar amb l'atleta Sr. Colomer, campió d'Espanya dels 400 metres lliures, quines manifestacions a les nostres preguntes, creiem seran ben interessants per els nostres lectors donada la seva reconeguda solvència dintre l'Atletisme.

Quina opinió teniu de la vida atlètica espanyola?

Crec sincerament que es troba en un període de franca activitat i avançament, com ho demostren abastment els festivals que es celebren a tota la Península, especialment a Catalunya, Castella i Països del Nord.

Festivals en projecte a Catalunya?

Els de dissabte i diumenge, propers

dies 3 i 4 a l'estadi de Barcelona. El P. U. C. equip de Paris de reconeguda vàlua que ja compta amb algun campió del món universitari, s'enfrontarà amb el F. C. Badalona i Rugby Club Universitari. Hi prendrà part també el valencià Lacomba i altres elements de vàlua encare per designar.

I a Girona?

Un amb el Badalona o bé el Palafrugell per els nostres principiants en una data del pròxim mes.

I per fires, res en projecte?

Estem preparant un festival que estic segur causarà veritable sensació amb el F. C. Barcelona, F. C. Badalona i G. E. i E. G., els tres equips classificats en els primers llocs en el campionat de Catalunya.

Molt probable és també que se celebri una exhibició d'atletisme femení.

Els millors atletes del Grup?

Per a mi tots són bons i demostren bona voluntat i entusiasme. Els que al meu entendre sobressurten més són: Casellas, Sais, Ballesteros (quan s'entrena), Heras, Simon, Sambola, Perich, etc.

D'organització?

Bé, com sempre, gràcies a l'etern animador Doctor Pascual, sense oblidar al senyor A. Encesa i altres components de la Junta.

H. BANCELLS BOADAS

Ciclisme

Un dels nostres redactors ha sol·licitat de l'actiu organitzador i perfecte esportiu, senyor Sureda, unes manifestacions pel nostre setmanari. No cal dir fou gentilment rebut per tan popular sportman. La conversa es desenvolupà en els següents termes:

—Quina impressió teniu de l'actualitat ciclista a Girona?

—Molt bona. Girona compta amb homes de molta vàlua si se'ls pogués preparar, i no és precisament per

manca de voluntat, doncs tots hi posem l'interès necessari.

—Teniu preparada alguna cursa per a les properes Fires de Sant Narcís?

—Definitivament, res en concret, però està en projecte el III circuit de la Devesa, el que sembla no podrà tenir l'importància de l'any passat.

—Que hi ha algun obstacle per a que no pugui assolir el mateix èxit?

—Si, i molt important; el no haver trobat l'ajut que esperava de la comissió de l'Ajuntament encarregada dels festeigs de fires.

Esperava una subvenció per a premis per a poguer respondre a l'importància que tenen les curses, seguint una vertadera llàstima al no poguer assolir una cosa com a tal, ja que circuits naturals com el de la Devesa per curses de bicicletes, n'hi ha pocs que l'igualin.

—Amb quant us subvenciona l'Ajuntament?

—Segons les darreres impressions no superarà la quantitat de 300 pts., i encara que contéssim amb altres ajuts i poguéssim aconseguir 500 ptes., per a premis, aquesta quantitat no és suficient perquè sigui possible una lluita entre els assos V. C. Ferrer, Borrás, Canyardo, etc., etc., els que, indubtablement, pendrien part si es pogués arribar a reunir 1.500 ptes. per a premis.

—Amb quant creieu que us subvencionaria?

—Jo em creia amb 1.000 ptes. i per les 500 restants ja m'hauria arranjat per cercar-les.

—Sabeu per quina causa la comissió no ha subvencionat més esplèndidament aquesta cursa?

—Veritablement la desconec; però la mateixa comissió m'ha dit que es deu a la poca assignació que es

Sastreria COLL

La millor assortida

La més econòmica

Cort-Reial, núm. 3

GIRONA

dóna als festeigs de fires... i si és així no cal més que la conformació. Ara, que si altres espectacles són subvencionats més esplèndidament, seria lamentable, i ho considerariem així tots els aimants del pedal com una falta d'atenció, i a més, a Girona se li privaria d'un dels espectacles esportius més interessants i populars per quan no hi ha guixeta.

T. S. F.

NOTÍCIES

Actualment als Estats Units hi han en funcionament, la formidable quantitat de 612 emissores. L'any passat n'hi havia 521. La Comissió Federal de ràdio n'ha eliminades vint i ha acordat no concedir noves llicències.

***

L'any que ve, l'estació de Belfast (Irlanda) serà transportada a Caville i la seva potència s'eleva de 1'5 Kw. que té ara a 20 Kw.

***

Als començaments del proper novembre, tindrà lloc la inauguració d'una nova estació a Langenberg (Alemanya) de 75 Kw. de potència.

***
Dintre pocs dies, l'estació de Ràdio-Maroc augmentarà la seva potència a 6 Kw.

D'un banquet recent

Hem rebut la següent lletra del senyor Benet Armangué que publiquem sense fer-hi cap comentari i sense que la seva publicació en aquestes columnes signifiqui cap coincidència de criteri entre aquesta redacció i el signant de la lletra.

La publiquem malgrat vingui sense indicació del domicili del signant, requisit que és indispensable per a publicar totes aquelles notes que se'ns enviïn.

Respectant el lèxic i sintaxi de l'autor, la lletra diu així:

Sr. Director de REFLEX

Molt senyor meu: Li dirigeixo aquestes ratlles per a que les faci publicar en el setmanari que dirigeix.

El dia 26 del mes proppassat el «Gironés» va publicar un encert de coses referents al viatge del X. S. (!? Aquesta redacció no coneix el significat d'aquestes inicials) Ministre d'Instrucció Pública, entre les quals l'intel·lectual diu:

«Després de la conferència donada per el ministre s'el va honrar amb un dinar en el Hotel del Comerç i que mai (segons dit Sr.) no havia menjat tan malament i ni tant mal servit, i que per vint-i-cinc pessetes no valia la pena de anar a menjar un «bocado».

I jo tinc la seguretat que si aquest senyor hagués anat a buscar el tikit ans del dia segurament no s'hi hauria trobat; es allò dels republicants de última hora que quan han vist el triomf tots han sigut revolucionaris.

Plaça de les Castanyes - GIRONA

EL PREU
s'oblida aviat
LA QUALITAT
comparada amb
el preu, mai!

OPTI SEMPRE
decidir-se per un trajo de
qualitat

La Sastreria
QUINTANA

l'hi ofereix les seves
novetats de temporada
Secció d'abrica confecció
LUXE 80 ptes.

A més si en ves de encarregar 60 coberts com varen fer i que varen resultar 130, tan el dueño de l'Hotel com la dependència hagués sigut més que suficients. Però de que aquesta manera no pots ser el servei posat que dit senyor en veure que hi falvava personal i si tenia amor en el treball de aixecar-se de la taula i ajudés en els que no podien, i pot ser després el bon senyor se hauria atipat i en vers de pagar se el hagués felicitat i donat alguna recompensa i com ara ha sigut ell que s'ha queixat aixís no ho hauria fet ningú i tothom content.

BENET ARMANGUÉ

Correu

L'Hort de Cols

Sentim manifestar-vos que el nostre setmanari no es dedica, per ara, a xafarderries d'aquesta mena. Si sabeu qualsevol facècia d'algun polític gironí, podeu enviar-la i la publicarem si reuneix les condicions necessàries.

A més, tot el que se'ns enviï té de venir amb indicació del domicili del signant.

Miss-Tus

Llegiu el què diem a Hort de de Cols i feu-vos-en càrrec.

Agustina Andreu

En aquest número va el vostre treball. Agraïdíssims. Podeu trame-re més coses.

J. A. T.

Agraïts per la vostra deferència. passeu per la redacció com més aviat millor de set a vuit del vespre.

E. C.

Les indiscrecions que ens heu enviat van en aquest número convenientment traduïdes. Us preguem, però, d'escriure en català.

IMPRESA SALOMÓ MARQUÉS — GIRONA

BAR «ELDORADO»

DE

CARLES MOLLEVÌ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs—Mariscos de totes classes—Licors—Vins

CAFÉ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2

GIRONA

Casa Oriol Carbó

QUATRE CANTONS
GIRONA

Confeccions per a home

Gavineria

Perfumeria

Josep Serra

Esmolament i venda de navalles i màquines «Gillette» ◆ Gran assortit en les millors marques de perfums nacionals i estrangers

Carrer de la Plateria, 10 — GIRONA

PER NOVETATS

CASA REXACH

Rebudes les novetats de tardor i hivern

Rambla Llibertat, núm. 26

GIRONA